Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif og forordning (EØF) nr. 918/83 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter

KOM(86) 466 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 22. september 1986)

(86/C 254/08)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28, 43 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I afsnit II C i bestemmelserne til den fælles toldtarif, der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 950/68 af 28. juni 1968 om den fælles toldtarif (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3331/85 (2), er det fastsat, at der skal anvendes en enhedstoldsats på 10 % af værdien for varer, der indføres som småforsendelser til fysiske personer eller af rejsende i deres personlige bagage, for så vidt indførselen ikke har erhvervsmæssig karakter, og den samlede værdi af varerne pr. forsendelse eller pr. rejsende ikke overstiger 115 ECU;

i henhold til punkt 3 i afsnit II C i nævnte bestemmelser anvendes enhedssatsen på 10 %, for så vidt angår varer, som indføres af rejsende i deres bagage, kun på den del af værdien, der overstiger, hvad der afgiftsfrit kan indføres efter artiklerne 45-49 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 (3), ændret ved forordning (EØF) nr. 3822/85 (4); det følger derimod af artikel 29, stk. 2, tredje led, i forordning (EØF) nr. 918/83, at enhedssatsen på 10 % anvendes på samtlige varer, der er indeholdt i småforsendelser til privatpersoner, når den samlede værdi af sådanne forsendelser overstiger det beløb, der er fastsat for afgiftsfri indførsel, nemlig 45 ECU;

disse bestemmelser har den ulempe, at modtagerne af småforsendelser, hvis samlede værdi er — måske blot lidt — over 45 ECU, helt mister retten til fritagelse; en undersøgelse af forholdene har vist, at det ikke skulle give anledning til større administrative problemer at indføre regler på dette område svarende til dem, der gælder for varer, som indføres af rejsende i deres bagage; der bør derfor foretages en tilpasning både af afsnit II C i bestemmelserne til den fælles toldtarif og af afsnit VII i forordning (EØF) nr. 918/83, således at der indrømmes fritagelse for op til 45 ECU ved indførsel af småforsendelser til private, og at enhedstoldsatsen på 10 % kun opkræves for den del af værdien, der overstiger dette beløb;

ved samme lejlighed bør den grænse for værdien af forsendelser til private, inden for hvilken enhedstoldsatsen på 10 % kan anvendes, forhøjes fra 115 til 200 ECU som allerede foreslået af Kommissionen den 16. november 1984 (5); ud fra ønsket om klare retsregler bør samtlige ændringer inkorporeres i en ny samlet udformning af afsnit II C i bestemmelserne til den fælles toldtarif og af afsnit VII i forordning (EØF) nr. 918/83;

i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 918/83 bestemmes, at Helgoland ved anvendelse af kapitel I betragtes som et tredjeland; det følger af Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84 af 23. juli 1984 om Fællesskabets toldområde (6), senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, at alle de territorier, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde, er i samme juridiske situation som Helgoland; nævnte artikel 1, stk. 3, bør derfor ændres;

endvidere fastsætter artikel 137 og 138 i forordning (EØF) nr. 918/83 de betingelser, under hvilke medlemsstaterne — indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område — kan indrømme særlige fritagelser ved import af instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnose eller behandling;

de erfaringer, som en medlemsstat har gjort med hensyn til brugen af disse bestemmelser, viser, at afgiftsfri indførsel af de pågældende instrumenter og apparater —

(1) EFT nr. L 172 af 22. 7. 1968, s. 1.
(2) EFT nr. L 331 af 9. 12. 1985, s. 1.
(3) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.
(4) EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 22.
(5) EFT nr. C 324 af 5. 2. 1984, s. 5.
(6) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.

når det konstateres, at ingen tilsvarende instrumenter og apparater samtidig fremstilles i Fællesskabet — ikke kan have skadelige virkninger for Fællesskabets økonomi; den udgør tværtimod en effektiv hjælp ved påvisning og behandling af alvorlige sygdomme, som personer med bopæl i Fællesskabet kan lide af; der bør gives tilskyndelse til gaver i form af sådanne instrumenter og apparater bestemt til medicinske etablissementer, der i den forbindelse er godkendt af de kompetente myndigheder; de fakultative og provisoriske bestemmelser i artikel 137 og 138 i forordning (EØF) nr. 918/83 gældende for instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnose eller behandling bør derfor gøres endelige og gyldige i hele Fællesskabet, og i dette øjemed bør de nævnte artikler erstattes af et afsnit XIV a, som omhandler dette særlige tilfælde af fritagelse;

forordning (EØF) nr. 918/83 bør endvidere suppleres for at tage hensyn til det arbejde, der udføres af Verdenssundhedsorganisationen, ved at der fastsættes en fritagelse for importafgifter for referencestoffer, der er nødvendige for kvalitetskontrollen med lægemidler;

arbejdet i Toldfritagelsesudvalget siden ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 918/83 har vist, at en række overgangsbestemmelser, som er fastsat i artikel 136, nu vil kunne gøres endelige under visse betingelser, gøres tidsbegrænsede eller helt kunne bortfalde; følgelig bør artiklerne 133-136 tilpasses, så de i videst mulig udstrækning udelukker enhver usikkerhed med hensyn til rækkevidden af de bestemmelser de indeholder, samt enhver forskel i anvendelsen af den ved forordning (EØF) nr. 918/83 indførte fællesskabsordning vedrørende fritagelse;

disse forskellige ændringer af forordning (EØF) nr. 918/83 bør tages som anledning til også at foretage en tilpasning af en række af forordningens andre bestemmelser med henblik på at muliggøre en anvendelse, der er i bedre overensstemmelse med målsætningen, eller med henblik på at sikre overholdelsen af de bestemmelser, der er truffet af en række internationale organisationer, navnlig OECD-rådets beslutning/henstilling af 27. november 1985 vedrørende politikken for international turisme —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Afsnit II C i bestemmelserne til den fælles toldtarif, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 950/68, affattes således:

»C. **Enhedstoldsats**

1. Der anvendes en enhedstoldsats på 10 % af værdien for varer,

— som indføres i forsendelser fra en privatperson til en anden,

eller

— som indføres af rejsende i deres personlige bagage,

for så vidt indførselen ikke har erhvervsmæssig karakter.

Enhedstoldsatsen på 10 % anvendes, når den samlede værdi af varerne pr. forsendelse eller pr. rejsende ikke overstiger 200 ECU. Den opkræves for den del af værdien, som overstiger de grænser, der er fastsat i henholdsvis afsnit VII og XI i forordning (EØF) nr. 918/83 [1] for afgiftsfri indførsel af varer, som enten sendes af en privatperson til en anden, eller som indføres i rejsendes personlige bagage.

Enhedstoldsatsen anvendes ikke for varer henhørende under kapitel 24, som indføres i en forsendelse eller af rejsende i deres personlige bagage i mængder, der overstiger de i henholdsvis artikel 31 og 46 i forordning (EØF) nr. 918/83 fastsatte grænser.

2. Som værende uden erhvervsmæssig karakter anses:

a) for så vidt angår varer, som indføres i forsendelser fra en privatperson til en anden, forsendelser, som

— finder sted lejlighedsvis,

— udelukkende indeholder varer, der er bestemt til modtagerens personlige brug eller til brug for dennes familie, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførselen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed,

— består af varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 200 ECU, og som

— sendes til modtageren uden nogen form for vederlag;

b) for så vidt angår varer, som indføres i rejsendes personlige bagage, indførsel, som

— finder sted lejlighedsvis, og som

— udelukkende består af varer bestemt til den rejsendes personlige brug eller til brug for dennes familie, eller som er beregnet til gaver, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførselen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

3. Enhedstoldsatsen anvendes ikke for varer, der indføres under de ovenfor anførte forudsætninger, når den pågældende inden fortoldningen har begæret toldbehandling af varerne i henhold til de importafgifter, der er fastsat for dem. I så fald toldbehandles samtlige varer, som indførselen omfatter, ved anvendelse af de importafgifter, der er fastsat for dem, med forbehold af de toldfritagelser, der er fastsat ved artiklerne 45-49 i forordning (EØF) nr. 918/83.

Ved anvendelsen af første afsnit forstås ved importafgifter både told og afgifter med tilsvarende virkning og de landbrugsimportafgifter og andre importbelastninger, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter.

4. Medlemsstaterne kan afrunde det beløb i national valuta, der fremkommer ved omregning af 200 ECU.

5. Medlemsstaterne kan bibeholde modværdien i national valuta af 200 ECU uændret, såfremt omregningen af dette beløb ved den årlige tilpasning i henhold til artikel 2, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2779/78, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 289/84, fører til en ændring af den i national valuta udtrykte modværdi på mindre end 5 procent, inden den i stk. 4 omhandlede afrunding foretages.

EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.«

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 918/83 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 3, affattes således:

»3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning gælder, at begrebet tredjelande ved anvendelsen af kapitel 1 omfatter de dele af medlemsstaternes territorier, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84 (1).

---

(1) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.«

2. Afsnit VII affattes således:

»AFSNIT VII

Forsendelser fra en privatperson til en anden

Artikel 29

1. Med forbehold af artiklerne 30-31 indrømmes der fritagelse for importafgifter for varer i forsendelser fra en privatperson i et tredjeland til en anden privatperson i Fællesskabets toldområde, når der er tale om indførsel uden erhvervsmæssig karakter.

Fritagelsen i dette stk. anvendes ikke på forsendelser fra Helgoland.

2. I stk. 1 forstås ved »indførsel uden erhvervsmæssig karakter«, forsendelser, som

— finder sted lejlighedsvis,

— udelukkende indeholder varer, der er bestemt til modtagerens personlige brug eller til brug for dennes familie, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførselen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed,

— består af varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 200 ECU, og som

— sendes til modtageren uden nogen form for vederlag.

Artikel 30

Den i artikel 29, stk. 1, omhandlede fritagelse gælder for en værdi af 45 ECU pr. forsendelse, heri medregnet værdien af de i artikel 31 omhandlede varer.

Overstiger den samlede værdi pr. forsendelse det i første afsnit nævnte beløb, indrømmes der fritagelse op til dette beløb for de varer, som, hvis de blev indført særskilt, kunne komme ind under den omtalte fritagelse, dog således at opdeling af en enkelt vares værdi ikke kan finde sted.

Artikel 31

For så vidt angår følgende varer, begrænses den i artikel 29, stk. 1, omhandlede fritagelse til følgende mængder pr. forsendelse:

a) tobaksvarer:

— 50 cigaretter

eller

25 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g)

eller

10 cigarer

eller 50 g røgtobak;

b) alkoholholdige drikkevarer:

— destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på over 22 % vol; ethanol (ethylakohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol og derover: 1 liter,

eller

— destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer, aperitif på basis af vin eller alkohol, tafia, saké og andre lignende drikke, med et alkoholindhold på 22 % vol og derunder; mousserende vin, hedvin: 1 liter,

eller

— ikke-mousserende vin: 2 liter;

c) parfume: 50 g

eller

toiletvand: 0,25 l.«

3. Artikel 46, stk. 1, affattes således:

»1. Ved indførsel af følgende varer er fritagelsen i henhold til artikel 45, stk. 1, begrænset til følgende mængder pr. rejsende:

a) tobaksvarer:

200 cigaretter,

eller 100 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g),

eller 50 cigarer,

eller 250 g røgtobak,

eller en dertil svarende kombination af disse varer;

b) alkoholholdige drikkevarer:

— destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på over 22 % vol; ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol og derover: 1 liter,

eller

— destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer, aperitif på basis af vin eller alkohol, tafia, saké og andre lignende drikke, med et alkoholindhold på 22 % vol og derunder; mousserende vin, hedvin: 2 liter,

og

— ikke-mousserende vin: 2 liter;

c) parfume: 50 g

og toiletvand: 0,25 liter;

d) lægemidler:

en mængde svarende til den rejsendes personlige brug.«

4. Artikel 47 affattes således:

»Artikel 47

For så vidt angår andre end de i artikel 46 omhandlede varer indrømmes fritagelse i henhold til artikel 45 for varer til en samlet værdi af 100 ECU pr. rejsende.

Medlemsstaterne kan dog nedsætte dette beløb til 50 ECU for rejsende under 15 år.«

5. Artikel 49, stk. 2, første led, affattes således:

»— *grænseområde:* med forbehold af gældende overenskomster herom, en zone, der ikke overstiger 15 km's bredde i fugleflugtslinje, beregnet fra grænsen; kommuner, som delvis ligger i denne zone, kan betragtes som værende beliggende i dette grænseområde;«

6. Artikel 60 affattes således:

»Artikel 60

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for:

a) dyr, der er særligt forberedt til anvendelse i laboratorier;

b) de biologiske og kemiske stoffer, som er opført på en liste, der er udarbejdet efter fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, og som indføres udelukkende i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

2. Fritagelse i henhold til stk. 1 omfatter kun dyr og biologiske eller kemiske stoffer, der er bestemt:

— enten til offentlige eller almennyttige institutioner med undervisning eller videnskabelig forskning som hovedopgave og til afdelinger af en offentlig eller en almennyttig institution, som har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedopgave,

— eller til private institutioner, der har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedopgave, og som af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage disse forsendelser importafgiftsfrit.

3. På den i stk. 1, litra b), omhandlede liste kan kun opføres biologiske eller kemiske stoffer, for hvilke der ikke på Fællesskabets toldområde findes erstatningsstoffer, og hvis særlige egenskaber eller renhedsgrad gør, at de udelukkende eller fortrinsvis egner sig til videnskabelig forskning.«

7. Efter artikel 63 indsættes som afsnit XIV a og afsnit XIV b:

»AFSNIT XIV a

Instrumenter og apparater til brug inden for forskning, diagnosticering eller medicinsk behandling

Artikel 63a

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnosticering eller medicinsk behandling, som enten skænkes af en velgørende eller filantropisk institution eller af en privatperson til sundhedsorganisationer m.v., hospitalsafdelinger og

medicinske forskningsinstitutter, der af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage de pågældende varer afgiftsfrit, eller som indkøbes af sådanne sundhedsorganisationer m.v., hospitaler eller medicinske forskningsinstitutter udelukkende for midler, der er stillet til rådighed af en velgørende eller filantropisk institution, eller som hidrører fra frivillige bidrag, for så vidt det godtgøres,

a) at tilsvarende instrumenter og apparater ikke samtidig fremstilles i Fællesskabets toldområde;

b) at de pågældende instrumenter eller apparater skænkes uden at tilgodese nogen erhvervsmæssig interesse fra giverens side;

c) at giveren ikke på nogen måde er forbundet med fabrikanten af de instrumenter eller apparater, for hvilke der anmodes om afgiftsfrihed.

2. Fritagelsen finder ligeledes og på de samme betingelser anvendelse på

a) dele og tilbehør, som specielt er fremstillet til sådanne instrumenter og apparater, såfremt disse dele og dette tilbehør indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater, eller de, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater, der allerede er indført afgiftsfrit;

b) udstyr til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af de pågældende instrumenter og apparater, såfremt dette udstyr indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater eller det, såfremt det indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater, der allerede er indført afgiftsfrit.

Artikel 63b

Med henblik på anvendelsen af artikel 63a, stk. 1, anses et instrument eller apparat til brug inden for medicinsk forskning, diagnosticering eller medicinsk behandling for at blive fremstillet samtidig i Fællesskabets toldområde, når leveringsfristen på tidspunktet for ordreafgivelsen under hensyn til handelssædvane inden for den pågældende produktionssektor ikke væsentligt overstiger leveringsfristen for det instrument eller apparat, for hvilket der anmodes om afgiftsfritagelse, eller når den ikke overstiger sidstnævnte frist i en sådan grad, at den oprindelig påtænkte anvendelse af det pågældende instrument eller apparat i væsentlig grad berøres deraf.

Artikel 63c

Indrømmelse af fritagelse er betinget af, at det på de vilkår, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelser vedtaget i henhold til fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, er fastslået, at instrumenter eller apparater svarende til dem, for hvilke der anmodes om fritagelse, ikke samtidig fremstilles i Fællesskabets toldområde.

Artikel 63d

1. Instrumenter eller apparater, for hvilke der er indrømmet fritagelse på de i artikel 63a, 63b og 63c fastsatte betingelser, må hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en institution eller organisation, som i medfør af artikel 63a kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt institutionen eller organisationen benytter instrumentet eller apparatet i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af, at der forinden erlægges importafgift efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af varernes art og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 63e

1. Hvis en institution eller organisation som omhandlet i artikel 63a ikke længere opfylder betingelserne for afgiftsfritagelse eller agter at anvende genstande, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end det i pågældende artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For instrumenter eller apparater, der fortsat besiddes af institutioner eller organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for afgiftsfritagelse, erlægges der importafgift efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af varernes art og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

For instrumenter eller apparater, der af den institution eller organisation, som har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 63a fastsatte, erlægges der importafgift efter de satser, der var gældende på den dato, fra hvilken de anvendtes til et andet formål, samt på grundlag af varernes art og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

AFSNIT XIV b

Referencestoffer til kvalitetskontrol med lægemidler

Artikel 63f

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for forsendelser, der indeholder prøver af kemiske referencestoffer, som Verdenssundhedsorganisationen har godkendt med henblik på at sikre kvalitetskontrollen med stoffer, der anvendes til fremstilling af lægemidler, og som forsendes til modtagere, der har tilladelse til afgiftsfrit at modtage sådanne forsendelser.«

8. I artikel 86 indsættes som litra d):

»d) Præmier, trofæer og erindringsgaver af symbolsk karakter, som er beregnet til at skulle uddeles uden vederlag til personer med bopæl i tredjelande i forbindelse med forretningskongresser eller lignende internationale arrangementer, og som i kraft af deres beskaffenhed, enhedsværdi og andre kendetegn ikke kan give anledning til tvivl om, at indførselen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.«

9. I artikel 109 indsættes som litra q):

»q) stempelmærker m.v., som dokumentation for at afgifter er erlagt i tredjelande.«

10. Artikel 112 affattes således:

»Artikel 112

1. Med forbehold af artiklerne 113-115 indrømmes der fritagelse for importafgifter for:

a) brændstof i de normale tanke:
   — i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler, der bringes ind på Fællesskabets toldområde;
   — i specialcontainere;

b) brændstof i reservedunke i privatbiler og på motorcykler, dog højst 10 l pr. køretøj, uden at dette dog anfægter nationale bestemmelser om transport og opbevaring af brændstof.

2. I stk. 1 forstås ved:

a) *erhvervskøretøj:* ethvert motorkøretøj (herunder trækkende køretøjer med påhængsvogne), som i kraft af konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til, mod eller uden vederlag,
   — at befordre mere end ni personer, føreren iberegnet,
   — at transportere varer,
   samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport;

b) *privatbil:* enhver bil, der ikke opfylder kriterierne i litra a);

c) *normale tanke:*
   — tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle køretøjer af samme type som det pågældende køretøj, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for køleanlæg eller andre anlæg, som specialkøretøjer er udstyret med;
   gastanke, der er påmonteret motorkøretøjer konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret eventuelle hjælpeanlæg på køretøjet, betragtes ligeledes som normale tanke;
   — tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle containere af samme type som den pågældende container, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel for køleanlæg eller andre anlæg, som specialcontainere er udstyret med.«

11. I artikel 133, stk. 1, indsættes som litra g):

»g) fritagelser i henhold til gensidigt forpligtende aftaler med tredjelande, der er parter i Konventionen angående international civil luftfart (Chicago 1944), om gennemførelsen af de anbefalede fremgangsmåder 4.42 og 4.44 i bilag 9 til denne konvention (ottende udgave — juli 1980).«

12. Artikel 134, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen toldbestemmelserne i de i artikel 133, stk. 1, litra b), c), d), e), f) og g) samt stk. 3 omhandlede kategorier af internationale konventioner, overenskomster og aftaler, der indgås efter denne forordnings ikrafttræden.«

13. Artikel 135 affattes således:

»Artikel 135

Denne forordning er ikke til hinder for,

a) at Grækenland opretholder Athos-bjergets særlige status, således som den er sikret i artikel 105 i den græske forfatning;

b) at Frankrig opretholder de fritagelser, der gælder i henhold til konventionen af 22. og 23. november 1867 mellem dette land og Andorra;

c) at medlemsstaterne, indtil den 31. december 1990 og op til en øvre grænse på 210 ECU, opretholder sådanne fritagelser, der overstiger de i artikel 47 omhandlede, som eventuelt var gældende pr. 1. januar 1983 for søfolk i handelsflåden, der er beskæftiget i international trafik.«

14. Artikel 136 affattes således:

»Artikel 136

Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, kan medlemsstaterne indrømme særlige fritagelser for fremmede væbnede styrker, der er stationeret på deres område i medfør af internationale overenskomster.«

15. Artiklerne 137 og 138 ophæves.

Artikel 3

De følgende sproglige versioner af artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 918/83 affattes således:

Dansk:

»2. Under samme forbehold indrømmes der ligeledes fritagelse for importafgifter for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et tredjeland, foræres en person, der opfylder betingelserne i stk. 1. For at kunne opnå fritagelse må den enkelte gaves værdi dog ikke overstige 1 000 ECU.«

Tysk:

»2. Unter denselben Voraussetzungen sind von den Eingangsabgaben auch die üblicherweise aus Anlaß einer Eheschließung überreichten Geschenke befreit, die von Personen mit gewöhnlichem Wohnsitz in einem Drittland einer Person gemacht werden, die die Voraussetzungen des Absatzes 1 erfüllt. Die Befreiung ist jedoch davon abhängig, daß der Wert eines jeden Geschenks 1 000 ECU nicht übersteigt.«

Græsk:

»2. Με τις ίδιες επιφυλάξεις, παρέχεται τελωνειακή ατέλεια για τα συνήθη γαμήλια δώρα που δίνονται σε πρόσωπο που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 από πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους σε τρίτη χώρα. Πάντως, η αξία κάθε δώρου για το οποίο παρέχεται ατέλεια δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 1 000 ECU.«

Engelsk:

»2. Subject to the same conditions, presents customarily given on the occasion of a marriage, which are made to a person fulfilling the conditions laid down in paragraph 1 by persons having their normal place of residence in a third country, shall also be admitted free of import duties. The value of each present admitted duty free may not, however, exceed 1 000 ECU.«

Spansk:

»2. Serán admitidos igualmente con franquicia de derechos de importación, con las mismas reservas, los regalos habitualmente afrecidos con ocasión de un matrimonio, hechos a una persona que reúna las condiciones previstas en el apartado 1 por personas que tengan su residencia normal en un tercer país. El valor de cada regalo admitido con franquicia no podrá exceder de 1 000 ECUS.«

Fransk:

»2. Sont également admis en franchise de droits à l'importation, sous les mêmes réserves, les cadeaux habituellement offerts à l'occasion d'un mariage, qui sont faits à une personne répondant aux conditions prévues au paragraphe 1 par des personnes ayant leur résidence normale dans un pays tiers. La valeur de chaque cadeau admissible en franchise ne peut toutefois excéder 1 000 Écus.«

Nederlandsk:

»2. Onder hetzelfde voorbehoud zijn eveneens van rechten bij invoer vrijgesteld de gewoonlijk ter gelegenheid van een huwelijk aangeboden geschenken die door personen die hun normale verblijfplaats in een derde land hebben, worden gedaan aan een persoon die voldoet aan de in lid 1 genoemde voorwaarden. De waarde van elk geschenk dat met vrijstelling van rechten mag worden ingevoerd, mag evenwel niet meer bedragen dan 1 000 Ecu.«

Portugisisk:

»2. Beneficiarão igualmente da franquia de direitos de importação, nas mesmas condições, os presentes habitualmente oferecidos por ocasião de um casamento, dados a uma pessoa que se encontre nas condições previstas no nº 1 por pessoas que tenham a sua residência habitual num país terceiro. O valor de cada presente a admitir com franquia não pode, no entanto, exceder 1 000 Ecus.«

Artikel 4

I artiklerne 4, 22, 45, 52 til 56, 65, 72, 73, 86, 87, 117 og 120 i forordning (EØF) nr. 918/83 ændres »Fællesskabet« til »Fællesskabets toldområde«.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.